

чательно и безвъзвратно сме рѣшили и даже сме взели взаимно клѣтвенно задѣлжение, щото, ако главата на Паница падне, то да я искупимъ съ главата на г. Стамболова, когото, като ступанинъ на днешното положение въ България, считаме за главния, ако не и единствения, виновенъ на подобна една пакостъ.

Като ти явявамъ туй, азъ те моля, — въ името на едно-врѣмешното ни приятелство и въ свѣщениа принципъ за не-лѣбенето на човѣшка кръвъ, да повлияешъ на С. Стамболова за прѣдотвръщението на това двойно човѣкоядство. Азъ мисля, че ти ме познавашъ толкозъ добръ, колкото е нужно, за да не считаешъ туй ми съобщение, като просто заплашване. Но, ако ти погледнешъ на него иначе, то азъ още отъ сега слагамъ върху тебе всичката отговорностъ за нещастията, които има да произлѣзатъ отъ това, и, като Пилата, омивамъ си рѣцѣтъ отъ кръвта, въ която ще съмъ принуденъ да ги мацамъ.

Твой едноврѣмешенъ приятель:

Д. Ризовъ.

X

Писмо отъ Стоя Джуджевъ до Тома Георгиевъ.

Бае Тома,

Писахъ ви на 6-й того съ адресъ въ Дирекцията на желѣзницитѣ, но не зная да ли си получилъ тоза мое писмо, защото се научавамъ, че вий не сѣдите вече тамъ, понеже ви се закрила длѣжността, но до колко е това вѣрно, остава вамъ да ми съобщите самата истина, като оставите, разбира се, малко на страна хайлязлѣжка, и си дадете на минута трудъ за да напишете едно писамце поне отъ два рѣда. Ако не сте получили горното ми писмо, потърсете го и ще видите що Ви съмъ писалъ. Съ настоящето си приповтарямъ молбата си въ първото си писмо, като ви съобщавамъ при това, че днесъ писахъ и на право г-ну Икономову.